

Люто ся бѣше Вихрь разярилъ
 Тихій прѣ въздухъ вѣлиѣше
 Силно го бѣше он' устрѣмилъ
 Вся поднебесна ся люлъѣше!

Вѣтрове бурни силно вѣѣхъ,
 Облацы черни на ведро небо
 Зимъ студена възвѣтъвахъ
 Бѣгътъ овчари в' поле на топло.

Шарцы в' планинѣ вѣкъ неблъѣтъ,
 И радостливы хлонк' ускокомъ
 Вѣки по горѣ не ся звонѣтъ
 Свѣтлы ся зрѣнникъ скрива мракомъ!

Время ѣ вѣки за замовище!
 Купно упѣтихмы ся дружина
 Мирно ѣ Цариградъ пристанище.
 Крие ускоцы момцы мнозина!

Отъ сѣвернѣ странѣ Цариграда
 В' равно плѣшиво поле безлѣсно
 Турска владѣе гнусна порода
 В' малка села се едно до друго. (7)

Близо ся бѣхмы тамъ приближили
 Дѣбнѣхмы кривы тайны пѣтеки
 В' лѣсы уражѣе бѣхмы съкрили
 Ратаи ся присторихм' убоги!